

Opisy ogłoszeń za wiersz milimetryowy przed 1 złoty w tekście 50 gr., za tekstem 40 gr. Ogłoszenia tabelaryczne 50 proc., a świąteczne 25 proc. drobnej. Drobne ogłoszenia po 10 groszy dla poszukujących pracy 5 gr. za wyraz. Najmniej 1 zł. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego

KRAKÓW
Adres: ul. Teatralna
Karni: Soc.
ul. Teatralna
Telefon:
Redakcji 6.16.92,
Administracji 6.14.97
Konto czekowe P.K.O. Katowice 304.247

ODDZIAŁY: KIELCE, Marsz. Focha 26 (róg Sienkiewicza) tel. 18-78; BĘDZIN, Sączewskiego Nr. 29; DĄBROWA, ul. 3-go Maja 14 i Królowej Jadwigi (róg Narutowicza); ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja, 5, tel. 97; CZELADZ, Bytomska 31; GRODZIEC, ul. Legionów tel. 7-19-66.

Chiny wierzą w zwycięstwo

Grad bomb nad lotniskiem Jang-Czau

TOKIO, 21. 8. Eskadra samolotów japońskich, wchodząca w skład armii kwantuńskiej, zbombardowała w piątek po południu Kalgan, stolicę prowincji Czahar. Rozmiary zniszczenia nie są jeszcze znane.

Z Nankinu donoszą, że w sobotę rano 6 samolotów japońskich dokonało ataku lotniczego na lotnisko Jang - Czau, zrzucając pewną ilość bomb. Chińskie samoloty myśliwskie zaatakowały samoloty japońskie, z których 4 zostały w toku walki zestrzelone.

Reuter donosi z Szanghaju, że według zdania obserwatorów fachowych japońskie siły zbrojne w okęgach wschodnich nie znajdują się wprawdzie w bezpośrednim niebezpieczeństwie, jednakże

opanowują sytuację jedynie dzięki bliskiemu sąsiedztwu swoich okręgów wojennych i ich dział.

Gdyby Chińczykom udało się przeć japońskie okręty wojenne, sytuacja wojsk japońskich byłaby bardzo poważna.

Japończycy już stosują gazy

SZANGHAJ, 21. 8. Z kół zbliżonych do sztabu chińskiego na froncie szanghajskim donoszą, że Kiang-King By, położone u ujścia Jang-Tse-Kiang było bombardowane przez 11 samolotów japońskich bombami gazowymi.

Chiny nie boją się

SZANGHAJ, 21. 8. Dowódca garnizonu chińskiego w Szanghaju gen.

Dr. med.

K. ZAHORSKI

powrócił

CHOROBY WEWNĘTRZNE

przyjmuje od 4 — 6 popoł.

SOSNOWIEC, 3 MAJA 17 m. 3
tel. 61390.

LEKARZ DENTYSTA

Anna Luftspringerowa

powróciła

przyjmuje: od 10 — 1 i 4 — 7.

SOSNOWIEC, 3-GO MAJA 31

**PRZYCHODNIA
LECZNICZA**

chorób wenerycznych i skór. „Pomoc”

została przeniesiona

Sosnowiec, ul. 3-go Maja 81.

Czynna: 11-1 i 5-8 pp., w święta 11-1

-- Wizyta 5 złotych. --

Szang-Szu-Run wyraził nadzieję, że wojska chińskie zdołają odeprzeć natarcia japońskie na dzielnicę Hong-Kiu. General zaznaczył, że Chiny po raz pierwszy w swych dziejach prowadzą wojnę narodową. Wojna ta może potrwać nawet 10 lat, a Chińczycy mogą utracić połowę swego terytorium ostatecznie jednak będą oni zwycięzcami.

Sewiety pomogą na pewno

PARYŻ, 21. 8. Według wiadomości ze źródeł angielskich, stały zastęp-

ca Litwinowa w komisariacie spraw zagranicznych Potemkin, zapowiedział daleko idącą akcję Rosji Sowieckiej celem obrony interesów rosyjskich w Szanghaju.

W Londynie przypuszcza się, że Moskwa wyśle do Szanghaju silne oddziały armii czerwonej.

W Moskwie liczą się z długim trwaniem działań wojennych w Azji nawet gdyby nie doszło do oficjalnego wypowiedzenia wojny japońsko-chińskiej. Rosja Sowiecka sympatyzuje jawnie z Chinami i jest zdecydowana na silną interwencję.

Oskarżony w procesie Fleischerowej uciekł do Palestyny

KRAKÓW, 21. 8. Jeden z oskarżonych w procesie Hindy Fleischerowej i towarzyszy adwokat Schaeftler, wyjechał przed kilku tygodniami i do tychczas nie wrócił do Bochni. Posiada on kamienicę w Palestynie w Tel-

Aviv, to też jego znajomi przypuszczają, że wyjechał on do Palestyny.

Jeżeli Schaeftler nie stawi się w poniedziałek w sądzie, to prawdopodobnie jego sprawa zostanie wyłączona

Na ratunek Lewoniewskiemu spieszą lotnicy całego świata

FAIRBANKS (Alaska), 21. 8. — Przybywają tu liczni lotnicy różnych narodowości, gdzie czynią przygotowania do rozpoczęcia poszukiwań Lewoniewskiego i jego towarzyszy.

Wśród lotników jest wielu o słynnych nazwiskach. Ogólne kierownictwo nad przygotowaniem sprawuje przedstawiciel Sowieców w Settle — Wartanian. Wczoraj po południu przy był tu sir Hubert Wilkens, znakomity podróżnik angielski. Wilkens przyle-

ciał z Nowego Jorku na sowieckim samolocie — Amfibii URSS. 12. Amerykanin Mattern pilotować będzie samolot, którego zasięg obliczany jest na 8000 km.

Mattern oświadczył, iż za wszelką cenę chce spłacić dług wdzięczności Lewoniewskiemu, który w r. 1935 odnalazł go wśród pól lodowych.

Mattern wystartował wczoraj z Barrow i odbył raid długości 1500 km ponad Oceanem Lodowatym.

Wniosek o wydanie sen. Trokenheima za brudy i nieporządki

WARSZAWA, 21. 8. Komisariat rządu na podstawie raportu starostwa grodzkiego postanowił wystąpić za pośrednictwem Min. Spraw Wewn. do Senatu o wydanie sądowi starościn-skemu senatora Jakuba Trokenheima za wyjątkowe brudy i nieporządki w jego kamienicy przy ul. Nalewki 35.

Kamienica ta jest jedną z największych w Warszawie. Mieszka w niej około 800 lokatorów w 144 lokalach. Dochód roczny brutto wynosi 169.000 złotych.

Mimo kilkakrotnych prób i napomnień senator Trokenheim kategorycznie odmówił zaprowadzenia porządku na terenie posesji.

Leceważenie zarządzeń władz państwowych wpływa demoralizująco na innych właścicieli posesji, którzy mają mniejsze dochody.

Ponieważ zastąpienie się nietykalnością senatora Trokenheima jest w danym wypadku zupełnie nie na miejscu, musi on być pociągnięty do odpowiedzialności karnej za leceważenie

przepisów sanitarno-budowlanych i odór władzy.

Wymówienie pracy 30 robotn. w browarze „Korona” w Będzinie

W dniu wczorajszym zarząd browaru „Korona” w Będzinie wypowiedział pracę całej załozce składającej się z 30 robotników.

W sprawie wymówienia interwenjował sekretarz C. Z. robotników, robotnic fabryk chemicznych p. Za krzewski, któremu dyrekcja oświadczyła, że wymówienie ma charakter wewnętrzny, przy tym nie jest wyłączone, że robotnicy zostaną przyjęci po 2 tygodniach.

Wielki sukces wioślarzy polskich

Na akademickich mistrzostwach świata w wioślarstwie, które odbyły się wczoraj w Paryżu polscy zawodnicy Verey (w biegu jedynek) i Martius i Kuryłowski (dwójki) zdobyli dwa pierwsze miejsca, uzyskując w tych konkurencjach mistrzostwa świata.

Lekarz

Marian Drybański

OSIEDLIŁ SIĘ W KAZIMIERZU, UL. GŁÓWNA, DOM P. BACA I PRZYJMUJE OD 9 — 11.

tel. Nr. 29.

Szkolne

**Mundurki żeńskie i męskie
Fartuszki Czapki**

Gotowe w dużym wyborze.

Sosnowiec,

3-go Maja 20 (obok Kościółka)

Mundurki i fartuszki szyte w Domu Pracy Chrześ. Tow. Dobroc. Czapki w Szkole Rzemiosł im. Ks. Kan. Raczyńskiego.

JW Panu D-rowsi

Jerzemu KOZARSKIEMU

w Modrzejowie składam serdeczne podziękowanie za troskliwą opiekę w czasie mej choroby

Zofia Frankiewiczówna

Niwka, 22. 8. 37 r.

LEKARZ DENTYSTA

A. INGSTER

powrócił

przyjmuje od g. 9 do 1 i od 3 do 7 w.

SOSNOWIEC, ul. 3-go MAJA Nr. 30

tel. 62675.

Dr.

Antonina Grossfeldowa

powróciła

i przyjmuje w chorobach kobiecych i położnictwie w Sosnowcu, ul. Prez.

Mościckiego 35-b, telefon 61-823.

Detaliczna Sprzedaż

z naszego składu fabrycznego ponoczek damskich, ponoczek męskich sportowych i skarpet i ponoczek dzieciennych odbywa się obecnie w budynkach fabryki „H. Diel” Sp. Akc., ul. Zeromskiego 2 w Sosnowcu. Skład jest otwarty od godz. 8 rano do 16.30 po południu.

Towarzystwo Eksploatacyjne Przemysłu Trykotażowego Sp. z ogr. odp. „Tept”.

Nadzieje i zawody Japonii

Być albo nie być państwa mikada

Walka o ziemię i potęgę

Ogromne obszary pogranicza chińskiego stają się obecnie prawie piekłem na ziemi. Rozgorzały tam już walki, które niewątpliwie stanowią będąc o przyszłości wschodniej części Azji. Jak się ostatecznie stosunki ułożą trudno przewidzieć. Chiny były już w przeszłości podbite przez Mandżurów, nigdy jednak nie były opanowane. Przez trzy stulecia władali mandżurscy dynastie Chinami, nie pozostawiając większych śladów na psychice jądra narodu chińskiego. Pod obecnym panowaniem zgięli Chińczycy kark ku ziemi, lecz nie zmienili się, a nawet w końcu przetrwali i zwyciężyli. Zwłaszcza chłop chiński ostał się wszytkim burzom.

Tragedia założycieli chińskiej republiki

Kiedy naród chiński w pamiętnym roku 1911 z olbrzymią energią pod przewodem Sun-Jatsena podniósł się, rozplynęła się władza mandżurskiej dynastii w morzu rewolucji chińskiej. Młoda republika była wolna. Aby u wolnie przeludnione terytoria Chin od nadmiaru ludności marszałek Sun zakreślił plan osadzenia 20 milionów kolonistów w Mandżurii i na peryferiach państwa. Natrafili jednak Chińczycy z miejsca na opór Japonii i zmuszeni się, ustąpili od zamiarów kolonizacyjnych. Młody nacjonalizm chiński po raz pierwszy poczuł się dotkniętym. Chiny chciały wówczas walki, boju. Opatrznościowy mąż Chin, marszałek Czan-Kai-Szek nie chciał popełnić swego kraju do walk. Wiódł on nacjonalizm obudzonego kolosa do zwycięstwa drogą wytrwałej, żmudnej pracy. Jako żołnierz zdawał sobie sprawę, że w walce z Japonią Chiny były by pokonane. Mimo wielu nawet osobistych trudności, wyteżył on całą swoją energię i wszystkie siły, aby godząc przede wszystkim w stale wadzące się strony wprowadzić porządek wewnętrzny. Do wojny wówczas nie doszło, lecz Japonia bez walki stała się panią Mandżurii. Ale odwet przyszedł z innej strony. Ogłoszono bojkot ekonomiczny. Uderzono w Japonię mocniej, niż było nawet można przypuszczać. Całkowity bojkot japońskiego zboża w Chinach zadał gospodarstwu japońskiemu duży cios. Lecz nie poprzestano tylko na tym. Spróbowano kontrataku militarnej. Do historii przeszedł bój o Szanghaj sławnej 29 dywizji. Chiny wówczas pokazały światu co mogą i co znaczą. Japonia zlikwidowała bohaterską dywizję, po zaciętych bojach i licznych stratach własnych. Lecz Chiny zostały pobudzone do pracy. Do pracy nad siłą i wielkością kraju.

Ottawa wymierzyła silny cios Japonii

Nadzieje Japonii, związane z posiadaniem Mandżurii okazały się wiele zawodne. Nadmiar ludności wysp kraju wschodzącego słońca nie mógł skolonizować pustkowi Mandżurskiego. W

Karabiny maszynowe PRZECIWKO ŻOŁNIERZOM.

W miejscowości Targul Margurele w Rumunii, gdzie mieści się największa fabryka amunicji wybuchł pożar, który przybrał tak olbrzymie rozmiary, że musiano zawezwać oddziały wojskowe do pomocy. Istniała obawa, że lada moment cała fabryka wyleci w powietrze, pociągając za sobą ofiary z pośród gaszących pożar. Obawa ta udzieliła się tak dalece żołnierzom, że nie chcieli brać udziału w akcji raunkowej. Dopiero wystawione karabiny maszynowe zmusiły ich do wykonania rozkazu.

walce z surową przyrodą i skromnym wytrwałym kolonistą chińskim, osadnik japoński okazał się mniej wartościowym. Większość z pośród nich wróciła do kraju kwitnącej wiśni, a ziemię mandżurską zaludniło 30 milionów chińczyków oraz kilkuset japońskich urzędników i kupeców. Powstało państwo bez narodu macierzystego. W tym czasie na konferencji brytyjskich Dominioń w Ottawie, w r. 1932 Japonia poraż wtóry otrzymała cios. Brytyjskie Imperium zabroniło importu obcego zboża w swoje granice. Japonia, której rok rocznie przybywa 5 milionów dzieci, odczuła to najbardziej. Stąd ten naturalny pęd Japończyków na terytoria chińskie, gdzie szukają obszarów do życia.

Japonia chce obecnie zająć całkowicie 5 dalszych północnych prowincji: Czaharu, Sui-juanu, Szan-ci, Ho-

pei i Szan-tunk. Na ziemiach tych mieszka 8 milionów ludzi, zajmując obszar dwukrotnie większy od Niemiec. Na nim znajduje się trzy czwarte pokładów węgla chińskiego.

Niebezpieczne zamysły

Japonia postanowiła niezwłocznie działać. Olbrzymia, 300-tysięczna armia, uzbrojona w las bagnietów, tysiące dział — ruszyła wszystkimi drogami wiodącymi w kierunku 5-ciu północnych prowincji. Dla roku 1935 nie pisana jednak była wojna. W ostatniej niemal chwili, na skutek interwencji ambasadorów angielskiego i amerykańskiego, wojska japońskie wróciły do swych leż. Dyplomacja japońska ujela sprawę w swoje ręce. Prowincja Ho-pei i Czahar ogłosiły swoją na pół niepodległość, z siedzibą w Pekinie.

Dyktatorem nowego tworu stał się generał Sung-Czeh-Yuan, wódz 29 armii, która obecnie tak bohatersko krwawi. Mąż ten stworzony jest na miarę Czank-Kai-Szeka, tylko bez tego ostatniego stałości i umiłowanie ojczyzny. Nikt nie wie jak generał myśli na prawdę. Czy sprzyja Japończykom, czy marszałkowi?

Zdaje się, że najwięcej myśli o... sobie!

Składam serdeczne podziękowanie lekarzowi powiatowemu,

W. Panu dr. Kiciarskiemu

w Olkusz.

za wyleczenie z ciężkiej choroby.

Ch. Guzy, Olkusz—Rynek 10.

Z NOTATNIKA

Państwo Tamerlana

Wojna chińska — japońska, jest mało doceniana w Europie. Nikt nie zdaje sobie sprawy z tego, że obecnie Mongolia podzielona jest na trzy części, ale po odniesieniu zwycięstwa przez jedną ze stron, nastąpi złączenie się wszystkich trzech odrębnych grup pod jednym panowaniem. Będzie to ni mniej ni więcej, jak odrodzenie cesarstwa mongolskiego Tamerlana.

Odrodzenie to może nie wyjść na zdrowie Europie. Nie trzeba zapominać o starej legendzie azjatyckiej, która stała się na nowo aktualną. — Legenda ta mówi o tym, że gdy upadną Baly Car i Syn Nieba, wybuchnie wojna, która przywróci Mongolii całą jej potęgę, a następcą Tamerlana i Dżingischana zawojuje i podbije całą Europę.

Dla tego dziś trzeba uważnie śledzić postępy wojny i pamiętać o legendzie, która zrodziła się z mongolskiego in stynktu rasowego.

Na wypadek sprawdzenia się tej legendy Polska ma zapewnioną ponownie funkcję przedmurza Europy.

Kto nie będzie służył w wojsku ten musi bezpłatnie pracować

Minister spraw wewnętrznych wydał w porozumieniu z ministrami spraw wojskowych, opieki społecznej oraz skarbu rozporządzenie, normujące szczegółowo wykonywanie zastępczej służby wojskowej.

Rozporządzenie postanawia, że **obowiązek bezpłatnego wykonywania pracy dla celów obrony Państwa oraz potrzeb gminy lub gromady, mających związek z tą obroną**

powinien być przez osoby, podlegające zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, spełniony tylko osobście i tylko na skutek wezwania za rządów gmin do wykonywania pracy w miejscu i terminie oznaczonym w wezwaniu.

Na podstawie tych spisów zarządy gmin sporządzają „listy pracy“ osób, objętych spisami. „Listy pracy“ powinny być zestawione w zarządach gmin do dnia 1 lutego każdego roku. Po zestawieniu „lista pracy“ powinna

być w zarządach gmin wyłożona do przejrzania przez osoby zainteresowane na przeciąg 2 tygodni.

Zwolnień od obowiązku wykonywania w danym roku kalendarzowym pracy udzielają zarządy gmin. Zwolnienie może nastąpić tylko wówczas gdy

powołany przedstawi świadectwo lekarza powiatowego, stwierdzające, że jego stan zdrowia wyłącza możliwość wykonania w danym roku kalendarzowym pracy z zakresu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

Świadectwo to lekarz powiatowy wydaje bezpłatnie. Świadectwo lekarza powiatowego nie będzie wymagane, gdy choroba lub ułomność jest oczywista i nie budzi wątpliwości.

Dalszy ciąg rozporządzenia mówi o tym, kto nie podlega obowiązkowi pracy i jaka prawa przysługują powołanemu do wykonania pracy.

Górnicy i robotnicy rolni do Belgii

3000 robotników znajdzie pracę

Po kilkudniowej kampanii prasy belgijskiej, domagającej się sprowadzenia nowego transportu robotników z Polski, rząd belgijski udzielił obecnie oficjalnie swej zgody na przeprowadzenie nowej rekrutacji w Polsce robotników do kopalń, przy czym o becnym transport będzie wynosił 3000 osób.

W odróżnieniu od poprzednich, do transportu tego wejdzie też **pewna ilość robotników niewykwalifikowanych**

(poprzednio rekrutowano wyłącznie wykwalifikowanych górników). Niewykwalifikowani robotnicy będą używać w kopalniach do robót takich, jak ładowanie węgla na wózki i t. p. Placa

robotników niewykwalifikowanych wynosić ma około 33 franków dziennie (6,50 zł.), przy czym kopalnie dostarczą każdemu robotnikowi mieszkanie i wyżywienie za najwyżej 15 franków dziennie.

Rekrutacja tego transportu ma odbyć się

w pierwszej połowie września.

Podczas gdy poprzednie transporty organizowało biuro Funduszu Pracy w Sosnowcu, to obecnie część bezrobotnych niewykwalifikowanych będzie się rekrutowała także i z Gdyni.

Obecnie kopalnie belgijskie kończą rozmieszczanie 1500 rodzin górników, którzy przybyli tu w kwietniu i maju. Rodziny sprowadzono dwoma specjal-

nymi pociągami, przy czym transporty te dojechały bez najmniejszych wypadków.

Belgia sprowadzi także robotników rolnych z Polski.

Belgijskie organizacje rolnicze zwróciły się do placówek polskich w Belgii z zapytaniem, czy nie możnaby sprowadzić jeszcze w ciągu września b. r. pewnej ilości robotników rolnych z Polski. Narazie miałyby to być próba, gdyż i tak tegoroczne prace rolne zostaną stosunkowo nie długo ukończone, lecz w wypadku udania się tej próby, rolnictwo belgijskie

na rok przyszły zaangażowałoby większą ilość robotników.

Pierwszy ten transport ma obejmować około 400 robotników, przy czym warunki będą te same, jakie przyznawał robotnikom polskim sąsiedni Luxemburg. Robotnicy otrzymywali tam poza utrzymaniem i mieszkaniem około 65—70 zł. miesięcznie. Z 800 robotników sprowadzonych do Luxemburga, większość jest zadowolona z pracy, czego najlepszym dowodem jest fakt, iż

zaledwie dwóch powróciło do kraju. Ci robotnicy, którzy na pewnych fermach natrafili na gorsze warunki, mogli bez żadnych trudności otrzymać pracę na innych. Sądzić więc należy, że i próba w Belgii wypadnie dodatnio.

Z pełnymi prawami szkół państwowych

Prywatne Gimnazjum Żeńskie i Liceum Ogólnokształcące

(Wydz.: humanistyczny i przyrodniczy)

Imienia H. Rządkiewiczowej

SOSNOWIEC — POGOŃ, UL. RUDNA 5. Tel. 614-65

przyjmuje zapisy do wszystkich klas gimnazjum i do kl. I-szej licealnej

Egzaminy wstępne rozpoczyna się w **dniu 3 września.**

Przy Gimnazjum jest prowadzona 6 oddziałowa szkoła powszechna. Do klasy I-szej tej szkoły, przyjmuje się dzieci w wieku 6 — 7 lat.

Zycie jak przed tysiącem lat

Wielożeństwo w Afganistanie potrzeba gospodarczą

Afganistan — to kraj wielkich przeciwności, i każdego, kto tam przyjeżdża, interesuje także problem życia tamtejszej kobiety. Przede wszystkim należy uwzględnić różnicę między Afganką, mieszkającą w mieście a tysiącami kobiet, które należą do plemion koczujących. Koczowniczy poznaje się zresztą od razu po stroju i po całym sposobie zachowania się.

Ma się wrażenie, jak gdyby okres tysiąca lat przeszedł obok nich bez śladu. Nie się dla tych kobiet nie zmieniło. Tak samo, jak za dawnych czasów wędrują one ze swymi rodzinami z miejsca na miejsce, mieszkają w prymitywnych namiotach i gotują jedzenie dziś jeszcze na ogniskach, które zresztą wzniesione są z suszonego gnoju wielbłądów. Kobiety, które w gruncie rzeczy są niezwykle dzielne, i na których spoczywa cały ciężar pracy, żyją dziś jeszcze, jak niewolnice.

Ich strój jest zawsze ten sam — nosi się go już od wieków: długi luźny kitel, sięgający do kolar, z własnoręcznie tkanego grubego, czarnego materiału, a pod tym szerokie spodnie z ciemno-czerwonego materiału, zebrane u dołu. Głowę zakrywa się wielką chustą, twarz pozostaje wolna. Na nogach kobiety noszą niezgrabne sandały. Nawet najbiedniejsze z nich noszą pierścionki i łańcuchy — niekiedy tylko z drutu żelaznego i kolorowych szkielek. Brzęczące ozdoby — to główna rzecz w stroju kobiet plemion koczujących Afganistanu.

Niekiedy napotyka się wśród nich klejnoty, które są prawdziwymi dziełami sztuki.

Ciężkie, i to bardzo ciężkie, jest życie takiej kobiety. Najgorsze jest chyba to, że nie jest ona jedyną żoną swego męża, ale mężczyznom plemion koczujących poprostu nie mogą dać sobie rady z jedną tylko kobietą. Gospodarcze potrzeby zmuszają ich do wielożeństwa. Wolno im mieć cztery żony. Kobiety wędrują z nimi po kraju, opiekują się bydłem, gotują, piorą i czuwają nad licznym potomstwem. Tkają materiały, szyją namioty i zawsze niezależnie od pogody i od stanu zdrowia, są w drodze.

Dziewczynki plemion koczujących wydają się zamaż w wieku 13 do 14 lat, przy czym ojciec płaci za córkę pewną kwotę pieniężną. Kupowanie żon zostało wprawdzie oficjalnie zabronione przez rząd, prastare zwyczaj jednak z tużem dają się wykorzystać.

Mieszkancki Afgani, plemion koczujących są bardzo ładne, póki są młode.

lecz już w 25-tym roku życia zaczyna się okres przekwitania, gdyż ciężkie wędrowniki zużywają ich siły. Poza tym ciężka praca fizyczna i wielka ilość dzieci — 20 dzieci nie jest rzadkością — niszczy ich zdrowie. Kobiety koczujących plemion w Afganistanie żyją dziś jeszcze jak przed tysiącem lat.

Inaczej zupełnie problem ten przedstawia się w miastach. Tam kobieta w walce z sobą o wiele więcej praw.

Nie jest już bezprawna niewolnica, mimo to życie jej jest całkiem inne, aniżeli wyobrażamy je sobie w Europie. Kobieta mieszka w „domu kobiet” i nie wolno jej zupełnie brać udziału w publicznym życiu swego męża. Jeśli w Kabulu zobaczymy kobietę samą bez towarzystwa na ulicy, to będzie to niepewno Europejka. — Mieszkancki miast w Afganistanie chodzą jeszcze z zasłoniętymi twarzami i nie pokazują twarzy żadnemu obcemu mężczyźnie. Oczywiście, że należy się spodziewać, iż zwyczaj ten długo już się nie utrzyma.

Kobiety ze sfer wykształconych usiłują dziś coraz bardziej uwolnić się od Wschodu — przychodzi im to jednak z wielkim trudem.

Naogół prowadzą one nadal mój lub

więcej życie kobiet w haremach z tą różnicą tylko, że mają więcej swobody

Spędzają dni, robiąc ręczne robotki, rozmawiając z innymi kobietami i nudząc się z wdziękiem. Praca zawodowa dla kobiet nieznaną jest oczywiście w Afganistanie — także i dla kobiet średniego stanu. Mnóstwo kobiet zajmuje się wprawdzie sprzedażą robotek ręcznych, które sporządzają w domu,

lecz płacą się za to marnie i zarobki są minimalne.

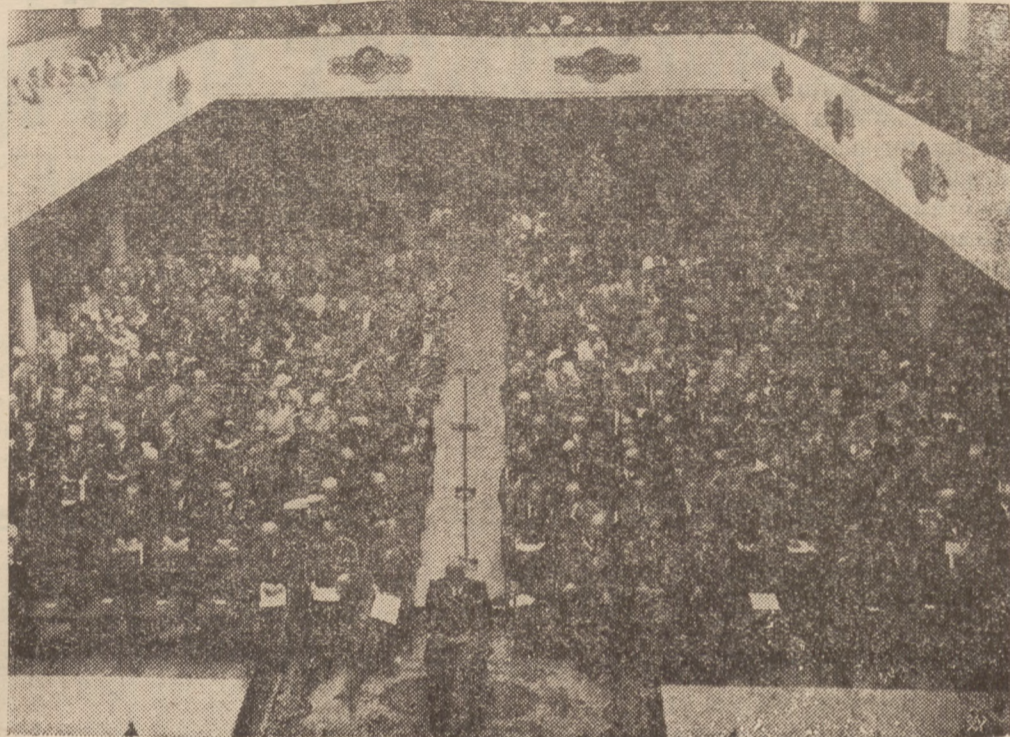
Kobiety ze sfer wyższych w Afganistanie są piękne i mądre, uczą się pisać i czytać —

nie znają jednak żadnych obcych języków.

oczywiście, że i w tym wypadku są wyjątki, istnieją córki z bogatych domów, które studiowały w Europie, mo-

zna je jednak wyczytać na palcach.

Kobieta plemion koczujących w Afganistanie, żyje jeszcze jak przed tysiącem lat i nadal będzie tak żyła. Mieszkancki miast natomiast chce się europeizować — tymczasem żyje ona w stadium przejściowym, wszystko jednak wskazuje na to, że zmieni ona wkrótce swój tryb życia.

KONGRES HISTORYKÓW KRAJÓW BAŁTYCKICH.

W wielkiej auli Uniwersytetu w Rydze, nastąpiło uroczyste otwarcie kongresu historyków państw bałtyckich. Kongres ten, na który przybyło 300 lotewskich i zagranicznych uczonych, otworzył prezydent państwa dr. Ulmanis. Mowę powitalną wygłosił po łacinie prezes komitetu organizacyjnego min. oświaty

Tentelis. Inauguracyjne przemówienie wygłosił z kolei prezydent dr. Ulmanis. Do prezydium kongresu wybrano m. inn. delegata Polski prof. Kutrzebę.

Zdjęcie nasze przedstawia aulę Uniwersytetu w Rydze, podczas inauguracji kongresu. Na pierwszym planie — prezydent Lotwy dr. Ulmanis.

Warszawianin odkrył nowego Stradivariusa

Przez trzydzieści lat nie wiedział, że posiada skarb

Prezes Pogotowia Ratunkowego i Chrześcijańskiego Towarzystwa Wzajemnej Pomocy p. Roman Kunkel, który w Moskwie w 1906 r. kupił w małej, starej antykwarni trzydziestoletni skrzypce za dość niską cenę. Na skrzypcach tych uczył się grać nie tylko dzieci p. Kunkla, lecz również i jego znajomych.

Dopiero w ostatnich dniach — po przeczytaniu artykułu o skrzypcach Stradivariusa — córka p. K. przypomniała sobie, że podobne nazwisko figurowało na dnie skrzypiec.

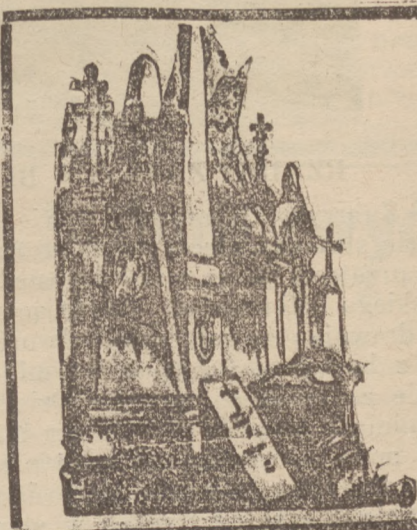
Po odszukaniu skrzypiec wśród... znanych, stwierdzono ku wielkiej radości ich właściciela, że według umieszczonego na dnie skrzypiec napisu pochodzi one od Antoniusa Stradivariusa Cremonensis—Facienat Anno 1724 przy czym figuruje również stempel,

wyobrażający w kole krzyż z umieszczonymi pod nim inicjałami A. S.

Antonio Stradivari, największy mistrz budowy skrzypiec, urodził się w Cremonie w 1644 r. i zmarł tam 15 grudnia 1936 r., przeżywszy 92 lata. Był uczniem Riccolda Amati. Ożenił się w 1667 r. i przypuszczalnie w tym czasie rozpoczął budowę skrzypiec pod własną firmą. Z jego synów dwóch, a mianowicie Francesco i Ottobono poświęcili się również budowie skrzypiec.

Stradivarius zbudował wielką ilość instrumentów — znakomite skrzypce, równie świetne wiolonczele, gitary, mandoliny itd. Ostatnie znane skrzypce zbudowane przez niego noszą datę 1736 r.

Poza wysoką wartością muzealną skrzypce Stradivariusa osiągają dzisiejszą cenę ponad ćwierć miliona złotych.

Zakład artystyczno-rzeźbiarski i kamieniarski

JANA ZAGÓRSKIEGO

Sosnowiec, ulica Aleja 8. — Telefon 62248

WYKONYWA:

pomniki, grobowce i wszelkie roboty budowlane z piaskowca, marmuru i granitu oraz sztucznych kamieni, roboty betonowe i mozaikowe t. j. schody, słupy ogrodzeniowe, drewniane studzienki, płyty trotuarowe, murowanie grobów i t. p. Wykonanie solidne i dogodne warunki — płatności —

Erdal pasta do obuwia
czyń czarne obuwie prawdziwie czarnym.
Jej tajemnica: użyć jak najmniej pasty Erdal, ale polerować miękkim sukniem, aż do isniącego połysku.

Lalki nie obrażają moralności

Charakterystyczny proces toczył się w tych dniach przed sądem grodzkim w Budapeszcie. Pewien sędziwy profesor gimnazjalny złożył do sądu skargę przeciwko znanej firmie konfekcyjnej Maczka, wystawiającej nieubrane lalki.

Podczas przeprowadzanej rozprawy zawieszono ekspertów, którzy stwierdzili, że lalki nie obrażają moralności publicznej. Na podstawie tych orzeczeń profesor gimnazjalny, zmuszony był wycofać swe zarzuty, odpłacając jednocześnie koszty rozprawy sądowej.

Samodzielność kobiet

demset lecia Berlina, ogłoszona została interesująca statystyka dotycząca mieszkańców stolicy. Wynika z niej, że przytłaczająca większość obywateli stolicy zarabkuje na siebie. Liczba berlinek, zarabiających na własne utrzymanie, przekroczyła w dwójnasób cyfrę utrzymujących się kawalerów. W cyfrowym ujęciu stosunek ten wynosi 70 proc. wobec 29 proc.

Protek od BÓLU GŁOWY
KOWALSKINA
PRZY PRZEZIĘBIENIU GRYPIE I KATARZE

Ruch wydawniczy

A. Posner. „BRYDZ”. Nauka poprawnej gry podług systemu, przyjętego w Polsce. Skład główny: Gebethner i Wolff, Warszawa. Str. 166.

Ostatnio na półkach księgarskich ukazała się ciekawa książka p. A. Posnera pt. „Brydz”. Przeznaczeniem tej gruntownie opracowanej książki jest zapoznanie brydzystów ze sposobem licytacji, przyjętym w Polsce oraz podanie jak największej ilości przykładów rozgrywki. Z obu tych zadań wywiązał się autor nader zadawalająco, dając czytelnikowi ściśle spreycyzowane wskazówki osiągnięcia poprawnego poziomu gry.

Każdy brydzysa znajdzie w tej książce pożyteczne informacje: początek — ustatkowana nauka gry uprawiającej już brydża dowie się z niej, w jaki sposób można uniknąć najczęstszych zdarzających się błędów.

Książka ta, napisana w sposób przejrzysty i dostępny, przyjęta została zarówno przez liczne rzesze wytrawnych brydzystów, jak również i osób, które zamierzają różnie się z tą grą, z prawdziwym uznaniem.

Ten, który palił fajkę pokoju z królową angielską Wiktorią

Legendarna już omal postać — wódz Osagi zmarł niedawno w wieku 115 lat. Urodził on się w roku 1822 jako „Król wszystkich czerwonoskórych”. Już jako młody chłopiec jeździł po Łi strzowsku na dzikich koniach prerii i wkrótce stał się postrachem wszystkich wrogów jego szczepu.

Gdy z dzikim okrzykiem wojennym wyruszał na czele młodych wojowników do bitwy nawet biały drżeli przed nieustraszoną synem wodza Osagi zwanym „Białym Orłem”.

Najlepszym dowodem, jak dzielnie walczył Biały Orzeł za czasów swej młodości jest fakt, że zdobył niemniej niż 89 skalpów. Jeszcze w późniejszych latach, gdy czerwony wódz był znany na całym świecie, nosił on przy pasie w ozdobie głowy kilka takich zdartych skór z lokami pokonanych wrogów. Nie nadaremnie nazywano go postrachem prerii.

W roku 1876 gdy Biały Orzeł miał 54 lata doszedł do wniosku, że na dalszą metę wojowniczą jego nie będą mogli nie wskórać przeciwko palnej broń białych ludzi.

Bohatersko walczył o swoją ojczyznę, pewnego dnia jednak wsiadł na konia i w pełnym stroju wojennym udał się do Waszyngtonu.

W jego towarzystwie znajdowała się żona jego królowa Wa-The-Na — i liczni członkowie szczepu. Wszyscy obecni wzruszeni byli do głębi uroczystym i symbolicznym czynem, jaki wykonał Biały Orzeł przed Białym Domem: za kopął bowiem swój topór wojenny na znak, że od tego dnia ma panować spokojem, poczym pogodził się z „błędami twarzami”. Oddawna już wszyscy Indianie wiedzą. Był ich królem i należało mu się królewskie honory.

Od Abrahama Lincoln'a pierwszego prezydenta Stanów Zjednoczonych do dzisiejszego dnia

nie było właściwie ani jednego prezydenta, z którym „Big Chief White Eagle” nie wypaliłby fajki pokoju. Lecz nie na tym koniec... Biały Orzeł palił także fajkę pokoju z królową Wiktorią.

„Wszystcy ludzie są braćmi i siostrami” — brzmiało hasło wodza indiańskiego. Uczył swych rodaków, by dzielili w białych ludziach jedynie swych przyjaciół, mimo cierpień i bólów, które ci im zadali.

Biały Orzeł podróżował po całym świecie. Rząd waszyngtoński we wszystkich sprawach dotyczących indiańskich wojen pytał o radę króla Indian. Wiedziiano, że Big Chief White Eagle zawsze wyda sąd bezstronny.

Król czerwonoskórych swym wyglądem zewnętrznym robił prawdziwie królewskie wrażenie. Był wysoki, silny i miał majestatyczny chód. Z jego mądrych oczu biła odwaga i energia, lecz także dobroć i głębokie zrozumienie.

Swymi szlachetnymi czynami zawstydzał on niejednokrotnie białych i dawał dowody, że jest prawdziwym wodzem swej nieszczęśliwej, skazanej na zagładę rasy.

Pogrzeby wielkich wodzów indiańskich odbywały się z wielką pompą i

tajemniczymi ceremoniami. Zwłoki ich balzamowano i chowano w pełnym rynsztunku wojennym w miejscu, którego oko białego nie mogło sprofanować. Zwyczaj taki panuje od najdawniejszych czasów. Z takimi samymi honorami żegnano Białego Orła, wielkiego króla czerwonej rasy.

Z Big Chief White Eagle przeszedł do wieczności ostatni wielki wódz indiański.

Nowoczesne życie, jakie prowadzą czerwonoskórzy, nie wymaga już od nich prób, których kiedyś wymagało się od każdego Indianina, mającego za miar zostać wodzem. Były to trzy pró-

by: rzut oszczepem, próba ognia i odwaga. Biały Orzeł musiał jeszcze wywiązać się z tych trzech zadań. Był to jednak prawdopodobnie ostatni i równocześnie z nim zniknął ostatni wielki wojownik jego rodu.

Wódz Osagi uczynił bardzo wiele dobrego dla swej rasy. Napisał on książkę pod tytułem „My Indianie”, w której

spisał upadek swego narodu, lecz bronił także jego praw życiowych.

Jeszcze przed kilku laty Big Chief White Eagle był w Europie, ubrany we wspaniałe stroje, bogato ozdobione złotem i klejnotami. Podróżował jako apostoł pokoju, któremu poświęcił więcej, aniżeli połowę swego długiego życia. Biały Orzeł walczył o to, by uzyskać zrozumienie białych dla swej rasy i do końca swego życia bronił praw Indian.

Audycje radiowe na polu bitwy Nowa „broń” w walce z nieprzyjacielem

Przed kilku dniami nadeszła z Hitzpanii niezwykle depecha. Pod Madrytem na terenach, gdzie już od kilku miesięcy toczą się krwawe boje, zainstalowano megafony. W czasie walki podczas gdy słychać tektory karabinów maszynowych i głucho detonacje bomb i granatów — rozlega się z głosem spokojnym głos speakera.

Jest to pierwszy wypadek zastosowania radia na terenie walki. Pomysłowego tego środka nie chwycili się nawet Włosi w Abisynii, gdzie przy pomocy megafonów mogli łatwo wzbu-

dzić przestrach wśród atakujących dzikich szczepów abisyńskich.

Obecnie, mimo iż toczą się krwawe walki, speaker ukryty daleko po za linią walczących, stara się przekonać atakujących, że wszelkie wysiłki ich są bezskuteczne i dlatego winni za przestać wojnę.

Kto wie — może w przyszłości po za przemówieniami będą nadawane skożne melodie, lub wesołe audycje, które napewno zmuszą obie strony walczące do zaprzestania walki i zainteresowania się ciekawą audycją.

Wiadomości naukowe i techniczne

Nowy rodzaj gazów bojowych

Prasa zagraniczna podaje bardzo ciekawe informacje dotyczące nowego rodzaju gazu bojowego, wyrabianego rzekomo w zakładach I. G. Farbenindustrie w Bitterfeld. Pierwszy pomysł sporządzenia takiego gazu, a właściwie mieszanki, pochodził ma od znanego chemika. Obecnie istnieje już podobieństwo pomiędzy Bitterfeldem a Magdeburgiem specjalny zakład wyrabiający ten nowy środek bojowy, zwany G-Gas.

Jest to skomplikowana mieszanka która w zetknięciu z powietrzem atmosferycznym wywołuje nagłe i bardzo znaczne obniżenie temperatury. Człowiek lub zwierzę objęte działaniem tej mieszanki, ginie z powodu szybkiego zamrożenia płuc, lub zwykłego zamrożenia.

Mieszanka ta podobno obniża temperaturę powietrza w objętej działaniem przestrzeni o ca 50 — 60 stopni Celsjusza. G-Gas ma być stosowany głównie do napełniania granatów, a używany w pierwszym rzędzie jako broń przeciwbłotnicza i przeciwtankowa.

W powietrzu, po wybuchu takiego granatu z G-Gazem tworzy się mały i utrzymywany przez dłuższy czas kłębek mgły tak zimnej, że motory spalinowe zatrzymują się w niej natychmiast zamrożone.

Dwa miesiące na biegunie północnym

Sowiecka ekspedycja polarna przebywała już na dryfującej krze lodowej z góra dwa miesiące. Według raportów, przesyłanych drogą radiową, obecny okres lata uważany jest przez uczestników za najcieńszy, a to dlatego,

że wciąż aktualne jest niebezpieczeństwo rozbicia się kry lodowej. — Jest ona wprawdzie dość duża i grubość jej wynosi ok. 3 metrów, ale wysoka temperatura, jaka obecnie panuje na biegunie, a także deszcze, które stale teraz padają, wywołują szybkie niszczenie lodu.

Na krze tworzą się szczeliny, dość duże jeziora, a urządzenia i zabudowania ekspedycji, kilkakrotnie już przenoszone, muszą być z wielkim nakładem pracy chronione od spływających zewsząd wód.

Niebezpieczeństwo zagrażające ekspedycji jest dość duże, gdyż kruchy już obecnie lód mógłby nie wytrzymać uderzeń nawet niezbyt silnej wichury. To też na wyspie Rudolfa, która pozostaje bez przerwy w radiotelegraficznym kontakcie z ekspedycją polarną, gotowy jest stale do natychmiastowego odlotu samolot ratunkowy.

Jeżeli temperatura na biegunie w najbliższych dniach nie ulegnie obniżeniu, a deszcze codziennie padające nie zamienią się na śnieg, to istnieje małe szanse aby kra wytrzymała do chwili rozpoczęcia się nocy polarnej (22 września).

Scena na tonie przyrody

Z roku na rok powiększa się w Szwajcarii liczba oper leśnych oraz widowisk na otwartym powietrzu. W tych dniach odbyło się w uroczym miejscu scenerii górskiej w Ratheo otwarcie nowej sceny dramatycznej, urządzonej z przepychem na tle niebieskich szczytów alpejskich. Na uroczystości inauguracyjnej wystawiono Szekspira „Sen nocy letniej”. W pierwszej roli przedstawień wzięli udział liczni przedstawiciele korpusu dyplomatycznego oraz prasy zagranicznej wyrażając się z niekłamany zachwytem o głębokich wartościach artystycznych sceny naturalnej.

Odwaga króla Gustawa II.

W 18-stuleciu szwedzkie królowe lekarzki przeprowadziły szeroką kampanię przeciwko picciu kawy i herbaty. Kampania ta nie ominęła również dworu królewskiego, gdzie wszyscy szanujący swoje zdrowie dostojnicy powstrzymywali się od kawy i herbaty.

Jedynie monarcha Gustaw III z pobłażliwym uśmiechem traktował akcję eskulapów szwedzkich i na przykład wypijał dziennie dziesięć filiżanek kawy oraz dziesięć szklanek herbaty.

Po kilkunastu latach agitacja prowadzona przez medyków szwedzkich uciechła i wówczas zatriumfował trzeci wy rozsadek popularnego w swej ojczyźnie monarchy. Jak wiadomo Gustaw III panował na tronie szwedzkim dożywszy 87 lat.

RZADKI ZABYTEK BUDOWNICTWA ORAWSKIEGO.

W Zubrzyce Górnej na Orawie odkryta została skromna, niecodzienna uroczystość przejęcia przez państwo osiedla sołtyckiego Moniaków, składającego się z drewnianego sołtyckiego dworku, wraz z budynkami gospodarczymi i pięknie zadrzewioną parcelą. Osiedle to istniejące przeszło 150 lat ma stanowić muzeum i zachować swój pierwotny charakter. Osiedle to posiada niezwykle charakterystyczne w stare świeckim typie zachowane cechy budownictwa orawskiego. Aktu darowi-

zny dokonali ostatni potomkowie rodu sołtysów Moniaków: Joanna z Letjaków Wilczkova i jej brat Sandor Letjak, em. inż. węgierski. Przy akcie przejęcia przez państwo polskie osiedla sołtyckiego był obecny konserwator krakowski Romer.

Zdjęcie nasze przedstawia osiedle sołtyckie Moniaków w Zubrzyce Górnej. Przed domem stoją ofiarodawcy: Joanna z Letjaków Wilczkova i inż. Sandor Letjak.

FABRYKA WYROBÓW BETONOWYCH I PRACOWNIA ARTYSTYCZNO-RZEZBIARSKA „WIKTORIA”

dawn. Fochman właścicielka: Wiktorja Urbańczyk DĄBROWA GÓRNICZA, ul. Król. Jadwigi 46. Tel. 65-436 (vis a vis przystanku tramwaj.)

POLECA:

RZEZBY ARTYSTYCZNE. POMNIKI GROBOWCE oraz schody mozaikowe, posadzki, rury kanalizacyjne, cembrowiny studienne, słupy ogrodzeniowe, płyty chodnikowe, krawężniki i t. p.

OZDOBNE TYNKOWANIE DOMÓW.

Pierwszorzędne materiały! Solidne wykonanie! Dogodne warunki płatności! 25-letnia gwarancja!

Najstarsze przedsiębiorstwo w Zagłębiu Dąb. im.